

חוגגים עצמאות: יום הוקרה לחיילים הבודדים

שירה פיינסקי | צילום: נעם נחום

משפחת חיל-האוויר מורכבת ממגוון אוכלוסיות, ביניהן החיילים הבודדים אשר משרתים בתפקידי מפתח שונים בחיל. לכבוד יום העצמאות מספר 71 של מדינת ישראל, החיילים הרימו כוסית יחדיו

כשהדגלים נתלים על מכוניות וקישוטים נפרסים על כיכרות בכל רחבי הארץ, מרגישים שיום העצמאות קרב. כחלק מאירועים שונים שחיל-האוויר חוגג בשבוע של יום העצמאות, התקיימה הרמת כוסית לחיילים בודדים בבית חיל-האוויר שבהרצליה. עשרות חיילים בודדים מכל רחבי הבסיסים הגיעו לחגוג את עצמאות המדינה יחד עם קצינים, סגל הת"ש (תנאי שירות) ובכירים בחיל-האוויר.

"הרמת הכוסית שאנו מקיימים לפני יום העצמאות היא תמיד אירוע מרגש", אמר בנאמו מפקד חיל-האוויר, אלוף עמיקם נורקין. "האירוע הזה תמיד גורם לי להביט כלפי מעלה, להסתכל על הרף שאתם, החיילים הבודדים מציבים לנו. העובדה שלמרות כל הקשיים שאתם עוברים בדרך לגיוס, אתם בוחרים לשרת בצבא ההגנה לישראל, ראויה להערכה. הקבוצה שנמצאת פה היום נוגעת בכל תחומי העשייה של החיל. אני פוגש אתכם בבסיסים, בטיסות, בגדודים, במטה, כל אחד מכם תורם בדרכו להצלחה של חיל-האוויר."

התחלה חדשה

במעמד חגיגי זה נאמו שלושה חיילים בודדים: התאומים דניאל ויהונתן צאיג, שני לוחמים מגדוד 66, והצוערת ע' אשר נמצאת בשלב ה"ראשוני" בקורס-טיס. הצוערת ע' סיפרה על חייה כנערה בארצות הברית, שהחליטה לעזוב את הבית והמשפחה ולעלות ארצה. "היית נערה ככל האחרות סביבי. אבל משהו הרגיש לי חסר, הארץ", היא סיפרה. "ההחלטה לעלות לארץ הייתה לא פשוטה. עד גיל 16, תכננתי ללמוד רפואה באוניברסיטה בארה"ב, אך

לבסוף החלטתי שהעלייה היא הדבר הנכון בשבילי, ושהשירות בצבא חשוב לי יותר מקריירה מוצלחת."

"היום, אני כבר שנה וחצי חניכה בקורס-טיס. כמובן שעדיין קיימים חששות, ולמרות שבת הספר לטיסה תמיד מאתגר ומפתיע, הוא נותן לי הרגשה של בטחון ושל בית", היא המשיכה. "להיות חיילת בודה בצה"ל, ובקורס-טיס בפרט, זה לא תמיד קל. מכלול האתגרים גדול וקשה, אך אני מרגישה שיש לי תמיכה עצומה בקורס. לכן, חברי לתפוצות, תדעו שיש לכם המון תמיכה מאנשים מסביב, אם זה החברים, המשפחה בבית, המפקדים וסגלי הת"ש (תנאי שירות) בצבא אשר מעניקים מעטפת רחבה על מנת לסייע ולעזור לנו. אני שמחה על הזכות להיות חלק מבית הספר לטיסה ומשפחת חיל-האוויר."

11 שנים ביחד

התאומים דניאל ויהונתן עזבו את הבית בכיתה ב' ועברו לפנימיית הכפר ירוק. מאז הם צמודים זה לזה, ואף בצבא הם משרתים יחד באותו הגדוד של מערכת "קלע דוד". "התגייסתי לחיל השלישות, ואחרי תקופה בשירות הסדיר החלטתי שאני רוצה להיות בתפקיד מאתגר יותר מבחינה פיזית ולימודית", תיארה סמל דניאל צאיג. "הגעתי להגנה אווירית לאחר שלמדתי על המערך והבנתי שהמערכת שמסקרנת אותי במיוחד היא 'קלע דוד', שהיא חדשה בחיל. במהלך ההכשרה שלי בביסל"א (בית הספר להגנה אווירית), נוצר מצב שאחי שהה שם בקורס מפקדים, והתמיכה שלו עזרה לי מאוד. יש קשיים בלהיות חיילת בודה, אבל עולם הת"ש הוא מדהים – כשהגעתי למערך פתאום הבנתי מהי אכפתיות, מצד הסגל והחברים מסביבי."

יהונתן, כעת צוער בהשלמה חילית בבית הספר להגנה אווירית, מספר גם הוא על שירותו הצבאי במערך בתור חייל בודד, וגם בתור קצין לעתיד. "בתור חייל בודד אתה מבין שאם אתה לא תעשה מה שאתה צריך לבצע, הוא פשוט לא יקרה. אין מי שיכבס לך את הבגדים כשאתה חוזר מהצבא או יבשל לך", הוא מסביר. "זר לא יבין זאת, אבל הוא גם לא צריך. המעטפת התומכת שאני מקבל בצבא היא מדהימה, בין אם מסגל הת"ש או מהמפקדים הזוטרים עד המפקדים הבכירים ביותר. כמו, למשל, מפקד מערך ההגנה אווירית שהזמין את דניאל ואותי להתארח אצלו לארוחת ראש השנה. אני חושב שהמודעות במערך ההגנה האווירית כלפי אוכלוסיות מיוחדות היא גדולה מאוד, וזה יוצר סביבה מאוד מקבלת ומכילה."

"ההרגשה לנאום באירוע כזה היא מדהימה. אני שמח להשמיע את קולי ולומר שאת מה שקורה במערך ההגנה האווירית יש לשמר, כי זה מקום שעושה חסדים גדולים וקטנים כאחד, ואת הכל הוא עושה בשקט", מודה הצוער צאיג. "בחרתי להיות קצין במערך הזה, ואני שמח שהצלחתי להגיע לגדוד 66, למקום בו קיוויתי שאשרת ואתקדם."